

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/98/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712010392
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Chovanko
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6712010392.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Chovanka a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Juraja Babjaka, na verejnom zasadnutí konanom 19.11.2013 prejednal odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Zvolen z 22.05.2013, sp. zn. 3T 89/2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

Vyššie označeným rozsudkom bol obžalovaný E. F. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku, keď obžalovaný sa mal 16.04.2009 dopustiť sexuálneho konania voči H. P. a maloletému J.M.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice podal okresný prokurátor odvolanie, ktoré následne aj písomne odôvodnil. V dôvodoch v podstate poukázal na to, že vina obžalovaného bola preukázaná výpoveďami poškodeného mal. J.M. ako aj svedkyňou mal. Ž.P., ktorých hodnovernosť výpovedí bola potvrdená znalkyňou z odboru psychológie J. H. P.. Navyše okresný súd pri hodnotení dôkazov nesprávne uplatnil zásadu - v pochybnostiach v prospech obvineného. Keďže dôkazy zadovážené tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom boli zadovážené hodnoverným spôsobom sú dostačujúce pre vyslovenie viny obžalovaného navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na opätovné rozhodnutie po doplnení dokazovania.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Okresný súd zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. vykonal dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovaného podaná, vrátane preverenia jeho obhajobných tvrdení. V týchto smeroch okresný súd dôkazy vyhodnotil jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach ako aj v celom ich súhrne logickým a zároveň stručne, ale presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktoré mu z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov tak, ako sú uvedené v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por., nemožno nič vytknúť. Pri hodnotení dôkazov prvostupňový súd reagoval aj na rozpory, ktoré sa medzi jednotlivými dôkazmi vyskytli, pričom tieto rozpory preklenul úvahami, s ktorými sa krajský súd stotožnil. Na takomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov o podstate súdeného činu skutkové zistenia, ktoré sú správne.

Prvostupňový súd starostlivo zvážil všetky okolnosti prípadu, vecne správne reagoval na obhajobné tvrdenia obžalovaného, tieto preveril vykonaným dokazovaním a následne sa so všetkými dôkazmi

vyrovnal logickým spôsobom, nevzbudzujúcim podľa zistenia odvolacieho súdu pochybnosti o správnosti skutkových zistení, vrátane tých, ktoré boli nevyhnutné pre záver o neexistencii zavinenia obžalovaného na spáchaní žalovaných zločinov.

V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr. por. podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval zistené skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke nevinu obžalovaného.

Všetky závery okresného súdu si odvolací súd plne osvojuje a keďže sa s nimi aj stotožňuje, na ne ako na správne v podrobnostiach odkazuje.

Rozporné výpovede poškodeného J.M. o zásadných skutkových okolnostiach, totiž rozhodne nemôžu byť podkladom pre nespochybniteľný záver o vine obžalovaného, keď aj výpoveď svedkyne A. H. trpí rovnakými nedostatkami. Záver o nevierohodnosti výpovede poškodeného preukazuje aj uznesenie Okresného riaditeľstva PZ Zvolen zo 14.06.2010, ČVS: ORP-238/OVK-ZV-2010, na základe ktorého bolo trestné stíhanie proti maloletému E. H. podľa § 215 ods. 1 písm. d) Tr. por. s poukazom na § 9 ods. 1 písm. c) Tr. por. zastavené pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť v podstate tak, že v letných mesiacoch roku 2009 opakovane sexuálne zneužíval svoju maloletú sestru D.M., nar. XX.XX.XXXX, ako aj svoju nevlastnú maloletú sestru Ž.P., nar. XX.XX.XXXX. Tiež aj konštatovanie znalcov psychiatrov a psychológa, podľa ktorého je u poškodeného pravdepodobné vedomé skresľovanie výpovede, pretože je v dôsledku mentálne subnormnej intelektovej výkonnosti a pohotovosti k neurotickým reakciám, zvýšene sugestibilný. Zo správy Reedukačného centra v L., kde bol maloletý J.M. umiestnený do ústavnej starostlivosti z dôvodu zanedbávania starostlivosti o maloletého matkou vyplynulo, že osobnosť menovaného je málo diferencovaná, disharmonicky sa vyvíjajúca, nezrelá, nevyrovnaná s extrovertnými prvkami v správaní. Jeho osobnostný vývin je determinovaný rizikami vývinového obdobia puberty, sociálne zanedbaného prostredia, absenciou primeraného rodinného zázemia, výchovnou a sociálnou depriváciou a frustráciou bazálnych psychosociálnych potrieb, čo u neho vyvoláva napätie až prejavy agresivity v záťažových situáciách.

Znalkyňa J. H. P. zistila, že výpovede maloletého J.M. sú z psychologického hľadiska menej vierohodné na všeobecnej i špecifickej úrovni. Má sklon k čiastočnému skresľovaniu prežitého vo svoj prospech a k účelovému klamstvu zo strachu pred trestom alebo kvôli nejakej výhode.

Nakoniec výpoveďami svedkov A. H. a J. V. bolo preukázané, že obžalovaný nebol ani bezprostredne prítomný na mieste, kde maloletý J.M. vykonával súlož s poškodenou.

Na základe uvedeného potom aj odvolací súd dospel k záveru, že vykonanými dôkazmi vôbec nebolo preukázané, že by obžalovaný asistoval pri pohlavnom styku maloletého J.M. s poškodenou H. P. spôsobom, ako mu to dávala za vinu obžaloba. Rozhodne výpovede maloletého J.M. a jeho matky nemohli byť podkladom pre uznanie viny obžalovaného.

Keďže postup okresného súdu pri hodnotení dôkazov bol podľa názoru odvolacieho súdu v súlade s dôležitou zásadou trestného konania - prezumpciou nevinu, krajský súd potom odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.